

கீர்த்தனை இயல், இசை அமைதி

Keerthanai - Literary and Musical Structure

முனைவர் (திரும்பி) சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon¹

In the music industry, song styles have evolved and enriched the music industry from time to time. The forms of the songs have changed regarding the place of music in the sociocultural genre and the field of vocalists. There have been similar trends in the Tamil music tradition in the background. After the Sangam period songs, Tamil forms such as *Venpah* and *Kalithurai* developed into *Patikas*, *Viruthas*, *Namasankirtanams*, *Dootu*, *Oonchal*, *Ulaa*, and *Anthadi* to name a few. Later, these developed into the classical structure of the *uruppadis* such as *Keerthanas*, *Varnas* and *Padams*. In this context, *Keerthanas* inevitably take precedence in music from its inception to the present day. Compared to other forms of music, the place where the *Keerthanas* are received is significant in the community and the performance forms. This article deals with the reasons for the above statement and critically analyses the structure and development of the *keerthanas*.

Date of submission: 2022-03-23
Date of acceptance: 2022-04-25
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon Email:
suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

Key Words: Keerthanas, Structure of the musical forms, Iyalamithi, Isaiyamaithi.

முன்னுரை

இசை உலகிலும், நாட்டிய உலகிலும் பெருமளவுக்கு பங்கு வகிப்பது கீர்த்தனையாகும். தெருக்கூத்து, பொம்மலாட்டம் மற்றும் நாட்டுப்புற கலைநிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் மிகுதியாக வழங்கும் ஓர் இசைப்பாடல் கீர்த்தனையாகும். இவ்விசைப்பாடல்வகை இசைவாணர்கள், இசையியல் அறிஞர்கள், தமிழிலக்கிய திறனாய்வாளர்கள் ஆகியோரால் பலவாறு பேசப்படும் பாடல்இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. இவ்வாறு இசையுலகில் நிலையானதோர் இடத்தை வகிக்கும் கீர்த்தனையின் இயல், இசை அமைதியைப் பற்றி கூறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கீர்த்தனை என்ற சொல்லுக்கு 'கீர்த்தி' என்ற பொருள். கீர்த்தி என்பது 'புகழ்பாடுதல்' அல்லது 'பெருமையைக் கூறுதல்' என்று பொருள்படும். கீர்த்தனை என்ற சொல்லுக்கு

கரு, தொல்காப்பியத்திலேயே கண்டு கொள்ளமுடிகிறது.

(எடு)

'வருவிசைப் புனைலைக் கற்சிறைபோல்

ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்' (தொ. பொ.63)

என்ற நூற்பாவிலிருந்து விளக்கலாம்.

கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் தமிழில் கீர்த்தனைகள் நமக்கு கிடைத்துள்ளன. அவற்றிலும் முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனைகளே முதலில் நமக்கு எழுத்துருக்களாகக் கிடைத்துள்ளன.

இலக்கியமீளாய்வு

தமிழிசை மரபிலே பல்வேறுபட்ட பாடல் வடிவங்கள் வழக்கிலிருந்து வந்தாலும் கீர்த்தனை வடிவம் மிகவும் காத்திரமான ஒரு இசைவடிவமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது.

¹ The author is a Senior Lecturer in the Department of Music, University of Jafna, Sri Lanka saravinthon@hotmail.com/ suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

இக்கீர்த்தனை வடிவத்தின் நீண்ட நிலைப்பிற்கு அதன் கட்டமைப்பே முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

கீர்த்தனை வடிவத்தின் மூலம் பற்றி தமிழிலக்கிய மரபிலே சங்ககாலம் தொடக்கம் பல பதிவுகள் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் கீர்த்தனை என்கின்ற பதப்பயன்பாடானது பிற்காலத்திலேயே வழக்கத்திற்கு வந்தது.

இசைப்பேரறிஞர்களான பேராசிரியர். பி.சாம்பழர்த்தி, ஜி. என். பாலசுப்ரமணியம், டி. எஸ். பார்த்தசாரதி, வா. சு. கோமதிசங்கரய்யர், முனைவர் வி. பா. சுந்தரம் போன்ற பலர் கீர்த்தனை பற்றிய பார்வைகளை ஆய்வில் நோக்கிலே பகிர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

கி பி 19ம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த 'வண்ணச்சரபம்' தண்டபாணிசுவாமிகள் அவர்கள் எழுதிய 'அறுவகையிலக்கணம்' என்கின்ற நூலிலே 'யாப்பிலக்கணம்' எனும் அதிகாரத்திலே நாடகத்தமிழ்நிலை என்ற துணைப்பகுதியிலே கீர்த்தனையின் இலக்கணம் தரப்பட்டுள்ளது. மூன்று நூற்பாக்களிலே (50 - 52) இவ்விலக்கணம் சொல்லப்படுகின்றது. (தண்டபாணிசுவாமிகள், 1990, pp.50-52) இந்நூற்பாக்களை மேலும் ஆழமாகப்பறிந்து கொள்வதற்கு இந்நூலின் உரையாசிரியர் புலவர். ப.வெ. நாகராசன் அவர்களுடைய விளக்கங்கள் மேலும் உதவுவனவாகக் கிடைக்கின்றன.

தண்டபாணிப்பிள்ளையை அடுத்து கீர்த்தனையுடைய இலக்கணத்தை தமிழில் எடுத்துரைத்த முக்கியமான ஆய்வாளராக புலவர். குழந்தை கொள்ளப்படுகின்றார். இவருடைய 'யாப்பதிகாரம்;' என்கின்ற நூல் (1959) 'பண்ணத்தி' என்று பெயரிட்டு கீர்த்தனையினுடைய அமைப்பைப் பற்றிப் பேசுகின்றார். (குழந்தை புலவர், 1997, pp136-140)

தொல்காப்பியம் சுட்டும் 'பண்ணத்தி' என்பதை 'கீர்த்தனை' என்ற இசைப்பாடல் வடிவமாக ஊகத்திற்கொண்டு அவர் இவ்விலக்கணத்தைப் பேசுகின்றார். அதாவது, கீர்த்தனையின் கட்டமைப்பினை மிக நுணுக்கமாகப் பேசுகின்ற

அதேவேளை, பண்ணத்திக்கும் கீர்த்தனை வடிவத்துக்குமுள்ள அடிப்படை அம்சங்கள் பற்றி விரிவாகத் தன்னுடைய யாப்பதிகார நூலிலே கொடுத்திருக்கின்றார்.

தவிர, 'இசைத்தமிழ் இலக்கண விளக்கம்' எழுதிய வா.சு. சோமதிசங்கரய்யர் கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற பதத்தினை கீர்த்தனைம் எனச் சுட்டிக்காட்டி வருமாறு விளக்குகின்றார்.

'கீர்த்தனம் என்ற சொல்லுக்குப் புகழ்தல் என்பது பொருள். கடவுளைப் புகழ்தலையே இது குறிக்கும். கீர்த்தனத்தில் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்று மூன்று பகுதிகள் உண்டு. பல்லவியானது சமன்தான நிலையிலே (மத்தியஸ்தாயி) சேர்ந்து வரும் என்றும், அனுபல்லவியானது வலிவுதான நிலையிலே (தாரஸ்தாயி) சேர்ந்து வரும் என்றும், பல்லவியும் அனுபல்லவியும் சேர்ந்து தொடர்ந்து வரும் போது அது சரணத்தில் விளங்குமென்றும் எடுத்துக்கூறுவது பொருந்துவதாகும்' என்ற வாறு விளக்கிநிற்கின்றார். (சோமதிசங்கரய்யர், 1984, pp.98-99)

தமிழிசைக்கலைக்களஞ்சியம் தொகுத்த முனைவர் திரு வீ.ப.கா. சுந்தரம் கீர்த்தனை வடிவத்தின் கட்டமைப்புப்பற்றி பல விபரங்களைத் தன்னுடைய தொகுப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். தவிர தமிழிசை மரபிலே கீர்த்தனை வடிவத்தின் செழுமைக்கு உழைத்தவர்கள் பற்றியும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். (சுந்தரம், 2006, pp.42-43).

ஆய்வு முறையியல்

கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற இசைவடிவமானது ஏனைய இசைவடிவங்கள் போலல்லாது நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பது. இதற்கு இசைத்துவம் என்பதற்கப்பால் மேலும் சில சிறப்புக்கள் இதன் காத்திரமான இருப்புக்குக் காலாக அமைகின்றன. இந்த அடிப்படையிலே, மேற்படி முன்வாசிப்புக்களோடு இசை ஆற்றுகை நிலையிலே பெறப்பட்ட அனுபவங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு

விவரணப்பகுப்பாய்வாக அமையும் அதேவேளையிலே வரலாற்று விடயங்களையும் தேவையான பொழுதிலே பகுப்பாய்வு செய்கின்றது.

கீர்த்தனை அமைப்பு

இறைவன் புகழைப் பாடும் இசைப்பாட்டு கீர்த்தனையாகும். இவை பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று நிலைகளில் வளர்ந்து விரிந்திசைக்கும் தன்மையுடையது. இவ்வகையான பாடலை கீர்த்தனம் என்ற சொல்லாலும் இசை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். ஆனால் கீர்த்தனம் என்னும் சொல் எல்லா வகையான இறைப்புகழ்ப்பா முறைகளையும் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவே காணப்படுகிறது.

இசை அறிஞர் பி.டி. செல்லத்துரை அவர்கள் “கீர்த்தனை, இறையிசைப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. சாகித்தியம் இறைவன் அல்லது இறைவியைப் புகழ்வதாகவோ அல்லது அவர்களிடம் மன்னிப்பு வேண்டுவதாகவோ பக்தி நிரம்பியதாகவோ இருக்கும்” என்று விளக்கமளிக்கின்றார் (செல்லத்துரை, 2000, p.74)

அடுத்த பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் “கீர்த்தனை என்பது திருப்பாட்டு வடிவம் என்பது திண்ணம். இப்பாடல் பத்திமைப் பொருண்மையுடையதா அமையும்” என்று கூறுகிறார். (சாம்பமூர்த்தி, 1984, p.45) இதன்படி கீர்த்தனை ஓர் இறை புகழ்ப்பாடு வடிவம் என்பதும், இப்பாடல் தன் இயல் இசைப் போக்காலும் பக்திமையை முதன்மையாகக் கொண்டியல்வது என்பதும் உணர்த்தப்படுகிறது.

மேற்கண்ட கருத்திலிருந்து பக்திமையை பல கோணங்களில் கீர்த்தனை பொருள் படுத்தப்பட்டு அதன் இறையியலான இலக்கியச் சிறப்பு மேம்பட்டு நிற்பதான கருத்து பெறப்படுகிறது. பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி, செல்லத்துரை போன்றோர் கீர்த்தனையைப் பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களில் அப்பாடலை பக்தியிசை முதன்மை வாய்ந்ததாகவே எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

கீர்த்தனையின் தோற்றம்

தமிழிலக்கிய மரபில் கீர்த்தனை என்னும் சொல்லானது துதிப்பாடல் அல்லது பக்திப்பாடல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்படத் தொடங்கிய காலத்திற்கு முன்னர், தேவபாணி, தேவாரம், திருவிசைப்பா, திருப்புகழ் போன்ற சொற்களால் வழங்கப்பட்டது. கீர்த்தனை என்னும் பெயரால் தமிழில் வழங்கும் துதிப்பாடல் வகையானது கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முத்துத்தாண்டவரின் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்தது என்று இசையியலறிஞர்களும் கூறுவர்.

கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டில் தெலுங்கில் கீர்த்தனை வடிவம் ஏற்படுவதற்கு முன்பாகத் தமிழ் நூல்களில் இடம்பெற்றிருந்தமையை நிறுவ சான்றுகள் ஆராயப்பட வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கீர்த்தனை என்ற சொல் வடமொழி பாகவதத்தில் இடம்பெறுகிறது. இறைவனைப் பாராட்டும் பல வழிகளில் கீர்த்தனம் என்பதும் ஒன்று என்று பாகவதத்தில் அச் சொல் பொருள் கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த தமிழில் இசைத் தமிழும் தொன்றுதொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, கீர்த்தனை வடிவம் தமிழில்தான் தோன்றியிருக்க முடியும் என்று இசையியலாய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். (சுந்தரம், 2006, p.115)

பழந்தமிழர் கடவுளைப் பரவ, தேவபாணி என்ற பாடல்வகையைப் பயன்படுத்தினர். அப்பாடலே பின்பு கீர்த்தனையாக மலர்ந்தது என்கின்ற கருத்தும் ஆய்வாளர்கள் மத்தியிலே நிலவுகின்றது.

தேவபாணியில் முகநிலை, கொச்சகம், முரி என்ற முப்பகுதிகள் உள்ளன. அவையே பின்பு பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக கீர்த்தனையில் வந்தது என்று கருத இடம் உண்டு. (சுந்தரம், 2006, ஜி.56) எனவே கீர்த்தனை வடிவம் தெலுங்கிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தது என்ற கருத்து முற்றிலும் ஏற்கத்தக்கதல்ல என்று இசைஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழில்

சிறந்த கீர்த்தனை நாடகநூற்கள் தோன்றின. இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர். இவருடைய கீர்த்தனை வடிவிலமைந்த நாடகநூலே 'இராம நாடகம்' ஆகும். அடுத்து தமிழில் குறவஞ்சி இலக்கியங்களும் இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய போது அவற்றில் ஏராளமான கீர்த்தனைகள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. கீர்த்தனையின் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் எனும் மூன்று உறுப்புக்களிலும் வர்ணித்துப் புகழப்படும் இறைப்புகழ்ச் செய்தியானது அதன் வெளிப்பாட்டிற்கென அமைந்த இராக, தாளத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சி முறையின் அடிப்படையிலேயே பாடப்படுகிறது. இதனால் கீர்த்தனைப் பாடலை "இறைப்புகழ்ச் செய்தியின் இசை முறையான வண்ணனை" எனச் சுருக்கமாக வரையறுக்கலாம்.

கீர்த்தனையின் இயல், இசை அமைதி

கீர்த்தனையின் இயல் இசை அமைதிகளைப் பற்றி மூன்று வகையான பிரிவுகளில் விளக்கலாம். கீர்த்தனையின் முதற்பிரிவாக 'யாப்பமைவும் தாளமும்' அமைகின்றது. இங்கு லயம், பாடும் முறை, போன்றவை ஆராயப்பட்டு விளக்கம் பெறுகின்றன. இரண்டாம் பிரிவினுள் 'உறுப்பியல்களும் இசை அணிகளும்' அடக்கம்பெறுகின்றன. மூன்றாம் பிரிவாகப் 'பண்ணாளத்தி' இடம்பெறுகின்றது. (செல்லத்துரை, 2000, ஜி.65)

இயற்றமிழ்ப் பாடல்களுக்கு அவற்றின் ஓசை முறை எவ்வளவு சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறதோ அப்படியே இசைத்தமிழ் கீர்த்தனைப் பாடல்களுக்கு அவற்றின் இசைமுறை முதன்மையாகக் கருதப்படுகிறது. பழம்பெரும் நூலான தொல்காப்பியம் ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலிப்பா என நான்கு வகை செய்யுட்களை இயற்றமிழ் பாக்களாகப் பகுத்துக்கூறுகிறது. இந்த நான்கு வகைப் பாக்களும், ஓசை முறைகளை தோற்றுவிக்கும் வண்ணம் தத்தம் பாவமைப்புக்களில் பொருத்தமான சீர், தளை அடி முதலிய வரையறைகளைக்

கொண்டு அமைப்பாக்கம் பெறுகின்றன.

கீர்த்தனை இலக்கியம் தன் இயல் அமைப்பிற்கு ஏற்ற இசை முறையை கொண்டுள்ளது போல தன் இசைமுறைக்கு ஏற்றவாறு இயல்முறையையும் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. கீர்த்தனையின் இயல், இசை உத்திகளை இவை இசை முறைக்கே சிறப்பானது என்றோ, இயல் முறைக்கே சிறப்பானது என்றோ தனியாகப் பிரித்து காணமுடியாது. ஒன்றின் சிறப்பு மற்றையதில் தங்கி, இயலும், இசையும் ஒன்று மற்றொன்றிற்காக என்னும்படி பின்னிப் பிணைந்து அமைக்கப்படுகின்ற போதே கீர்த்தனை இலக்கியம் சிறப்புடையதாகின்றது. இத்தன்மையால் கீர்த்தனையானது இயல், இசை சிறப்புக்களையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்ட தமிழ்க் கீர்த்தனைப் பாடல்களே முதன்மைச் செய்திகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கீர்த்தனையின் இசையணிகள்

கீர்த்தனையின் உருவ அமைப்பை நிறைவுசெய்யும் அதன் உறுப்புக்களான பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் போன்றவற்றின் சிறப்பான இயலிசைத் தன்மைகளையும் அவற்றிற்கு அழகு சேர்க்கும் எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு, எதுகை, மோனை, வண்ணம், கொண்கூட்டி, முடுகு, விருத்தி (சங்கதி நிரவல்) போன்றவற்றையும் நோக்கலாம்.

கீர்த்தனையின் முதலுறுப்பாய் திகழ்வது பல்லவி என்னும் உறுப்பாகும். பல்லவி என்னும் சொல்லுக்குத் 'துளிர்' என்பது பொருள். கீர்த்தனையின் பொருள், முதலில் துளிர்ப்பது பல்லவியிலே என்று டாக்டர் வீ.ப.கா.சுந்தரனார் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பல்லவி என்ற சொல்லுக்கு 'பலமுறை அவாவி வருவது' என்று தேவநேயப் பாவாணர் தமிழ் இசைக் கலம்பகம் என்னும் தமது நூலில் கூறியுள்ளார். (பாவாணர், 1966, ஜி.43) கீர்த்தனையின் தொடக்கமாக அமையும் பல்லவி என்னும் உறுப்பானது கீர்த்தனையின் ஆரம்பத்திலும் கீர்த்தனையின் இரண்டாவது உறுப்பாக அனுபல்லவிக்கு அடுத்து வந்து அதன்

முடிபாகவும், சரணங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அடுத்து வந்து அவை தம் முடிபாகவும் பயின்றுவரும் முறையில் கீர்த்தனை பாடலைத் தொடங்கி முடிக்கும் பணியேற்று பலமுறை பயின்று வருகிறது. இவ்வாறு பலமுறை அவாவி வருவதால் பாவாணர் இவ்வறுப்புக்கு மேற்கண்ட விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டாக,

இராகம் லதாங்கி

தாளம் ஆதி

இயற்றியவர் : பாபநாசம் சிவன்

பல்லவி

பிறவாவரம் தாரும் பெம்மானே

அனுபல்லவி

பிறவா வரம்தாரும் பிறந்தாலுன்
திருவடி

மறவா வரம்தாரும் மாநிலமேலினில்

(பிறவா வரம்தாரும்)

சரணம்

பார்வதி நேயா பக்தர் சகாயா

பந்தமறாதா வந்தருள் தா தா

முந்தைவினைகோர சிந்தா கலம் தீர
எந்தாயுன் பாதார விந்தம் துணைசேர

(பிறவா வரம் தாரும்)

(பாசநாசம் சிவன் கீர்த்தனை)

இங்கு பிறவா வரம்தாரும் என்கின்ற பல்லவியினுடைய வரிகள் அனுபல்லவியின் இறுதியிலும் சரணத்தின் இறுதியிலும் மீள மீளப் பாடப்பட்டு பொருள் வலியுறுத்தப்படும்.

அனுபல்லவி இசையணிகள்

அனுபல்லவி கீர்த்தனையின் இரண்டாம் உறுப்பியல்பாக பயில்வது என்பதும், அதன் பொருண்மை பல்லவியில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. பொதுவாக கீர்த்தனைகளில் அனுபல்லவி, அடியளவு,

பல்லவியின் அடியளவினால் இரட்டித்து அமைந்ததாகவும் அதன் இயல் பொருண்மை பல்லவியில் கூறப்பட்ட கருத்தின் சுருக்கத்தை ஓரளவிற்கு விபரிப்பதாயும் அமைவது மட்டுமல்லாமல் பல்லவியைப் போல மீண்டும் மீண்டும் பயிலப்படாமல் சரணத்தைப் போல ஒரேயொரு முறை பயின்று, சிட்டைசுரம் என்னும் உறுப்பையும் பெற்று இயல்கிறது.

அனுபல்லவி இசையானது சமன் இயக்கின் பிற்பாகத்தில் “நி”யிலிருந்து தொடங்கி உச்ச இயக்கின் “ம்” வரை சென்று அந்த இராகத்தின் நிறைவான முடிவுரை இசை முறையில் அமைந்து பல்லவியிலிருந்து ஒருபடி உயர்த்திக் காட்டும் அமைப்பை உடையது.

நிரவல் சரணத்தின் இசையணி

சரணத்தின் நிறைவான இயல் இசை தன்மையால் பொருத்தமான பாடல் அடி நிரவல் என்று சொல்லப்படும். கற்பனை இசைக்காக தேர்ந்தெடுத்து இசை விருத்தி செய்து பாடுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. கற்பனை இசை (மனோதர்ம சங்கீதம்) ஐந்து விதமான அடிப்படைக் கூறுகளாகும். ஆவையாவன, இராகம், தாளம், பல்லவி, நிரவல், கற்பனைசுரம் முதலியவற்றில் இதுவும் ஒரு கூறாகும். இசை நயத்தைக் காட்ட கீர்த்தனையின் சரணப்பகுதியே கீர்த்தனைப் புலவர்களுக்கு நன்கு கைகொடுத்துள்ளது எனலாம்.

கீர்த்தனையின் தாள முறை

கீர்த்தனைக்கு அழகூட்டுவது இராகமும், தாளமுமேயாகும். இராக தாளத்துடன் பாடல் பெறுவதால் கீர்த்தனை மிக எளிய நடையில் அமைந்தாலும் உயரிய இலக்கிய மதிப்பைப் பெறுகிறது.

கர்நாடக இசையின் சிறப்பு இங்கு குறிப்பிடத்தகும். கர்நாடக இசையில் மூன்று பண்புகள் உள்ளன.

1. கற்பனையை மிக உயர்ந்த இடத்துக்கு இட்டுச்செல்லவல்லது.

2. பாடுபவரின் உருக்கத்தை, உணர்வை

வெளிப்படுத்த ஏற்றல்.

3. கற்றுக்கொள்ளும் இசைக்கூறுகள் பொதிந்தது.

இவற்றின் இரண்டு பண்புகளால் கர்நாடக இசை திரைப்பட பாடல்களினும் உயர்ந்து திகழ்கிறது.

யாப்புத் தாளமும்

கீர்த்தனையில் யாப்பு என்று சொல்லத்தக்க பாவமைப்பு, பாவுறுப்புக்களான பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்னும் காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கீர்த்தனைப் பாடலின் இன்றியமையாத இசைக்கூறான தாளம் என்பது பாடலின் பாவமைப்பை கணிக்கும் சிறந்ததோர் காரணியாகும்.

இசைப்பாட்டின் காலமுறையே தாளமாகும். இது இசைப்பாட்டின் அடியின் அமைப்பை நிர்ணயம் செய்து அதை அவ்விசைப்பாவின் உறுப்புக்களை முறைப்படுத்தி பாடல் முழுவதையும் அதன் செய்தி வெளிப்பாட்டிற்குப் பொருத்தமான காலநடையில் செலுத்தும் ஓர் இசைக் கூறாகும். எல்லா இசைப்பாடலும் அதன் தாள அளவின் அடிப்படையிலேயே தனது உருவத்தைப் பெறுகின்றது என்று டாக்டர் வீ.ப.கா.சுந்தரனார் 'இசையியல்கள் அனைத்திற்கும் தாளம் எலும்புச் சட்டகம்' எனவும், "இசைநரம்பொலிகள் தசையும் நரம்புரம்" எனவும் கூறலாம் என்று கூறுகிறார். (சுந்தரம், 2006, p.45)

ஓர் இசைப்பாடல் எந்த ஒரு சீர்முறையில் அல்லது அடிமுறையில் அமைந்தாலும் அப்பாடல் எந்த ஒரு தாளத்திலும் இசைக்கூட்டிப் பாடமுடியும் என்பது தாள இசைக்கே உரித்தான தனித்தன்மையாகும். இதனால் ஒரு இசைப்பாட்டின் உருவமைப்பை நிச்சயிப்பதில் தாளம் முழுக் காரணியாகத் திகழ்கின்றது என்பது இதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தாளம் வெவ்வேறு வகையான இசைப்பாடல்களில் அவற்றின் செய்தி வெளிப்பாடுகளுக்கேற்ப வெவ்வேறு காலப்பிரமாணங்களில் வழங்குகிறது. காலப்பிரமாணம் என்பது தாளத்தின் சீரான

வேகப்போக்கை குறிக்கும் இதனையே லயம் என்று இசைவாணர்கள் கூறுவர்.

கீர்த்தனைகளின் எடுப்பு அல்லது ஆரம்பம் அவற்றின் பல்லவிகளில் எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை காணலாம். எடுப்பு என்பது பாட்டு எடுக்கும் தாளத்தின் இடத்தைக் குறிப்பதாகும். எடுப்பு மூன்று வகைப்படும்.

1. முன் எடுப்பு (அதீதக்ரகம்) இது தாளத்திற்கு முன்பே பாட்டு ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும். (எடு) பாடல் "சிவகாமசுந்தரி"
2. சமஎடுப்பு (சமக்ரகம்) தாளம் பாட்டு இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும். (எடு) பாடல் : 'ஆடிக் கொண்டார் அந்த வேடிக்கை.
3. பின் எடுப்பு (அநாகதக்ரகம்) (எடு) "பாடல் எத்தனை சொன்னாலும்". தாளம் தொடங்கிய பின் பாடல் ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும்

முடிவுரை

18ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எழுதிய கீர்த்தனைகளும், கிருதிகளும் புகழ்பெற்றவையாக திகழ்கின்றன.

சங்கீதமும்மூர்த்திகளும் தமிழிசைமுவரும் கீர்த்தனை மரபுக்கான ஒரு காத்திரமான பாதையை அமைத்ததன் வழி இவர்களுக்குப்பின்வந்த பின்பற்றியே கோபாலகிருஸ்ண பாரதியார், கனம் கிருஸ்ணய்யர், பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர் தொடக்கம் தமிழ்த்தியாகையர் என்று போற்றப்பட்ட பாபநாசம்சிவன் வரையிலான பலர் அருமையான தமிழ் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார்கள். மும்மூர்த்திகள் மற்றும் மூவர் காலத்துக்குப் பின்வந்த இசைவாணர்களுக்குக் கீர்த்தனைகளைப் படைக்க முன்னோடியாக இருந்தது போலவே, கோபாலகிருஸ்ண பாரதியார் (19,20 ஆம் நூற்றாண்டு), கீர்த்தனைநாடக ஆசிரியர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கினார் என்று கூறலாம்.

தென்னிந்தியா முழுவதும் மிகப் பரவலாக வழங்கும் பரதநாட்டியத்தில் நாட்டிய

இசை முறையில் பயன்படுத்தும் அலாரிப்பு, ஜதிசுரம், சப்தம், பதவர்ணம், பதம், தில்லானா போன்ற இன்றியமையா இசை உருப்படிகளோடு கீர்த்தனைப் பாடலும் இன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கீர்த்தனைப் பாடலின் செய்தி வெளிப்பாட்டிற்கு அதன் இயல், இசைமுறை இலகுவான, சிறப்பான அமைப்புத் துணையாயமைகிறது.

நிகழ்ச்சியுலகில் இசைப்பாடல்களின் உருவமைப்பு முறைகளில் கீர்த்தனை அடிப்படையாக கொள்ளப்பட்ட முறை மேற்காட்டிய விளக்கத்தால் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் இடம்பெறாத இசை நிகழ்ச்சிகளே இன்று இல்லை என்னும் அளவுக்குக் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் கர்நாடக இசையுலகில் தலைசிறந்த சிறப்புப் பெற்றுத்

திகழ்கிறது.

இத்தகு சிறப்பமைந்த கீர்த்தனை இசைப்பாடல் வகை இன்றைக்கு 21ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லா பாடல் வகைகளுக்கும் இசைமுறையில் பொருந்துவனவாக திகழ்கிறது. எட்டு வரிகள் கொண்ட எந்தப் பாடலையும் கீர்த்தனை வடிவில் பொருத்திப் பாட ஏதுவாக அமைகிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் சிலப்பதிகாரம், சிற்றிலக்கியம் போன்ற பாடல்களையெல்லாம் இப்பாடல்களில் அமைப்பு, பொருள்நலம், சுவை ஆகியவற்றை கருத்திற்கொண்டு கீர்த்தனை அமைப்பிற்கு பொருத்தி இசை அமைக்க வாய்ப்புள்ளது. இப்பணியே 21 ஆம் நூற்றாண்டில் கீர்த்தனை அமைப்பிற்கு வளம்சேர்க்கக் கூடிய பணியாகக் கருதலாம்.

References

- Gomathi Sankaraiyar., V., S. (1984). *Isaithamil Ilakkana Vilakkam*. Madurai Kaamrajar University Publications.
- Ilampooranar Urai. (1964). *Tholkappiyam Porulathikaaram*. Saivasiththantha Nootpathippuk kalaham.
- Isai karuththarangu Aaivu Kovai*. (1987) Thamilsai Pulavrkalin Padaipukkal, Isaithurai, Tamil University Publication.
- Kulanthai Pulavar. (1959). *Yaappathikaaram*. Paari Nilayam.
- Muthukumarasami., A., K. (1986). *Thamil Kaarthanai Aasiriyar Muthal Naalvar*. Manikkavasakar Noolakam.
- Muthuthaandavar Keerthanaikal*. (1967). Annamalai University Publication.
- Sambamoorthy, P. (1959). *South Indian Music - Book III*. Indian Music Pub.Hub.
- Sellathurai., P., D. (2000). *Thennaka Isaiyiyal*. Vaikarai Pathippakam, Chennai
- Sowndarapaandaiyan.S. (1987), *Thamilil Keerthanai Ilakkiyam*, Daar Publication.
- Sundaram., Vi., Pa., Ka. (1986). *Palanthamililakkiyatthil Isiyiyal*. Kalaha pathippaham.
- Sundaram., Vi., Pa., Ka. (2006). *Thamilisai kalai kalanchiyam*. Part 1,2,3. Parathithasan University.
- Thanapandiyan, T., R. (2001). *Isai Tamil Varalaru*. Parathithasan University.
- Thandapaanipillai Vannacharapam. (1990). *Aruvakai Ilakkanam*. Tamil University.
- Theivasikaamani Kavundar., V., R. (1975). *Pancha Marapu, Isaithamil Nool*.